

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 214.841 van 19 augustus 2011
in de zaak A. 201.433/XII-6672.

In zake : Zahid Hussain MALIK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel Maus
 kantoor houdend te 8310 BRUGGE
 Baron Ruzettelaan 5, bus 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de stad BRUGGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Stockhouderskasteel
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van (...) het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 12 augustus 2011, tot administratieve sluiting van de uitbating van verzoeker voor 7 dagen wegens overtreding politieverordening mbt. nachtelijke alcoholverkoop, sluiting ingaande op 22 augustus 2001 (lees: 2011) (00:00u) en lopende tot en met maandag 29 augustus 2011 (00:00u)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 augustus 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Méhdi Zagheden, die loco advocaat Michel Maus verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker baat als zelfstandige een nachtwinkel uit, genaamd “Kwik E Nightshop”, aan de Ezelstraat 3 te Brugge.

Sedert 1 mei 2008 is in Brugge een politieverordening van kracht, goedgekeurd door de gemeenteraad van de stad Brugge op 28 maart 2008, met betrekking tot de verkoop van alcoholhoudende dranken. Volgens deze verordening is het in de periode van mei tot en met september tussen 23u en 8u verboden alcoholhoudende dranken te verkopen in verkooppunten andere dan horecazaken.

Met een brief van 5 juli 2011 stelt de verwerende partij de verzoeker ervan in kennis dat de lokale politie op 2 juli 2011 (opnieuw) een inbreuk op die verordening zou hebben vastgesteld, met name de verkoop om 01.45u van 3 soorten bier aan een aantal Spanjaarden. Verder deelt de verwerende partij mee dat zij voornemens is een gemeentelijke administratieve sanctie op te leggen, met name een tijdelijke sluiting van 1 week tot 1 maand.

De verzoeker maakt met een brief van zijn raadsman van 3 augustus 2011 zijn verweer met betrekking tot de voorgenomen sanctie aan de verwerende partij over.

Op 12 augustus 2011 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge op grond van de hoger genoemde politieverordening aan de verzoeker een tijdelijke administratieve sluiting van zijn uitbating op te leggen van 22 augustus 2011 (00u.) tot en met 29 augustus 2011 (00u.). Dit is de bestreden beslissing.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

5. Wat de tweede grondvoorwaarde betreft, voert de verzoeker aan dat hij als zelfstandige alleenverdiener volledig is aangewezen op de inkomsten uit zijn nachtwinkel. Hij verkoopt daar bederfbare goederen en een aantal andere goederen met een uiterste houdbaarheidsdatum, waardoor hij bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing naast een inkomstenverlies ook een definitief verlies dreigt te lijden. Naast de aankoop van nieuwe voorraden moet

de verzoeker de recente leveringen nog betalen. Hij stelt over geen liggende gelden te beschikken omdat hij in het verleden al tweemaal met een onverwachte, volgens hem onwettige, sluiting werd geconfronteerd.

Verder stelt de verzoeker dat hij evengoed huur moet blijven betalen voor het pand waar hij woont en zijn winkel uitbaat en dat hij door de sluiting vaste klanten dreigt te verliezen die nadien misschien niet meer zullen terugkomen. Een eventuele latere schadevergoeding zal het nadeel niet kunnen wegnemen omdat het voortbestaan van de handelszaak inmiddels reëel in het gedrang komt.

In concreto voert de verzoeker aan dat hij maandelijks voor gemiddeld 21.781,12 euro aankopen doet en maandelijks voor gemiddeld 23.883,67 euro verkoopt. Indien die verkoop door een sluiting tot 24/31 of 18.490,59 euro terugvalt, zou hij een onmiddellijk tekort van 3.290,53 euro hebben, te vermeerderen met het verlies aan goederen (bederf en overschrijding houdbaarheid) en het verlies aan klanten.

De verzoeker wijst er nog op dat zijn maandelijkse vaste kosten voor bedrijfsvoering en woonst voor zijn gezin van 4 personen 1.118 euro bedragen, zodat hij in normale omstandigheden van een maandelijkse opbrengst van gemiddeld 984,55 euro moet leven, terwijl er ook nog belastingen moeten worden betaald. Daarom komen volgens de verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zowel het voortbestaan van zijn zaak als de basisbehoeften van zijn gezin in het gedrang.

6. Een nachtwinkel zoals deze van de verzoeker geldt niet bepaald als een handelszaak waar veel snel bederfbare waren zoals vers vlees en groenten worden verkocht. Dit blijkt onder meer hieruit dat de verzoeker volgens zijn balans in 2010 voor 213.836,49 euro tabakswaren heeft aangekocht op een totaal aankoopbedrag van 261.373,54 euro, hetzij meer dan 80% van het totale aankoopbedrag. De “koopwarengroepen” waarvan de verzoeker stukken bijbrengt, blijken evenmin uit (snel) bederfbare waren te bestaan. Enkel koopwarengroep 12 heeft betrekking op vlees, wild, gevogelte, groenten en fruit,

doch het betreft slechts 5.447, 15 euro of amper 2% van de totale aankopen in 2010. Bovendien bevat deze laatste groep ook diepvriesproducten die per definitie een lange houdbaarheidsdatum hebben.

Rekening gehouden met deze vaststellingen, valt niet in te zien waarom de verzoeker zowel recente leveringen zou moeten betalen als meteen nieuwe bestellingen zou moeten doen en een groot bedrag aan goederen definitief zou verliezen. De berekening van zijn inkomstenverlies is daarom volstrekt ongeloofwaardig.

Het voorgehouden klantenverlies bij een sluiting van één week is evenmin geloofwaardig: uit de aard van hun inrichting volgt dat nachtwinkels vooral omwille van hun ligging en eventueel assortiment en vooral voor kleine aankopen worden bezocht. Niets verhindert de verzoeker een bericht aan te plakken dat zijn zaak slechts één week gesloten is en niets wijst erop dat hij ondertussen zijn klanten zal verliezen.

Ten slotte verklaart de verzoeker zelf dat zijn zaak in 2008 en in 2010 op grond van dezelfde politieverordening als thans telkens gedurende een week werd gesloten. Al zouden die sluitingen onwettig zijn geweest, de verzoeker heeft ze niet aangevochten en hij heeft ze voorheen blijkbaar niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd. Met de enkele stelling dat hij nu door zijn reserves heen zit, toont de verzoeker dan ook niet aan dat het nu wel om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou gaan.

Bijgevolg is niet voldaan aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 augustus 2011, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Carlo Adams, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door
Tiny Temmerman, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Tiny Temmerman.

Carlo Adams.